

„Eldőretolt” helyőrség

ERDÉLY

IRODALMI-KULTURÁLIS LAP

Tegnap
a James Webb
űrtávcső
lefényképezte a múltat

2022. december • V. évfolyam, 13. (56.) szám

• megjelenik négyhetente

2 1982: egy ausztriai menekülttáborban

6 Fekete Vince kíméletlen beszéde

8, 9 A rejtélyes csíkrákosi templomtorony

12, 13 Petőfi nem ott tűnt el, ahol eddig gondoltuk

A Brassói Lapok, Háromszék, Krónika, Nyugati Jelen, Székely Hírmondó és Székelyhon melléklete

örökvers

Ferencz Imre

Búcsúszonett

Elegem van a verslábból, a rimből,
hát nem írok több verset, barátom!
Itt nincs semmi kilátás, belátom,
hát kiszállok én csendesen a ringből.

Nem leszek többé, ki áltatja magát,
hogy verse valakit megvigasztal.
Tudom, egyre kevesebb az asztal,
amelyen verseskönyv hever. Nohát

kár tölteni az időt: inkább a bort!
Hadd szédítsen el, hisz arra való,
akár a gyermeknek a hintaló...

Élj vidáman, és halaszd el a torod,
hol más néz a pohár fenekére,
s kívánja: nyugodjál békességben.

látószög

Sántha Attila

UTOLSÓ VEZÉRCIKK

Az Erdélyi Előretolt Helyőrség utolsó számát tartja kezében az olvasó, a lap megszűnik. Ezen alkalomból mondhatnánk Önöknek és magunknak is sok okosságot, de minek.

Lehetne mondani, hogy haladni kell a korról, süssünk Vánca-féle sütőporral (ahogy a 20. század elejének híres reklámjában teszik), s hogy bizonyára kerül valami más az eljövendő online világban, ami jobb lesz.

Miközben pedig tudjuk, hogy nem lesz jobb semmi. Tetszik, nem tetszik, a művészberek kissé az utókornak is dolgoznak, titkon azt remélik, hogy – ha a jelenkor nem is – felfedezi őket egy majdani néző vagy olvasó. Amíg létezett írott lap, könyv, addig még esélye is volt erre, csak a megfelelő olvasónak vagy nézőnek kellett a könyvtárba vagy egy rommezőbe betévednie. Eltelt pár ezer év azóta, hogy a Gilgames eposzt a sumérok agyagra ve-

Lapszámunkat Pinti Attilának a csíkrákosi templomról készült fotóival illusztráljuk

tették, és egy Austen Henry Layard nevű olvasónak kellett befordulnia egy agyagkönyvtárba, hogy megismerjük és úgy olvassuk a művet, mint a világirodalom egyik remekét. (Pedig az is lehet, a sumérok a maguk idejében semmire nem tartották a Gilgamest.) Azonban kizárólag az online térben tárolt szövegekkel ez nem történhet meg: pár ezer év alatt biztosan előfordul majd egy-egy nagy

villanyleoltás, amely megszüntet minden elektromos szöveget.

A mi korunkat nevezik majd az akkori tudósok a sötétség korának, a barbarikumnak, amikor az emberi elme hirtelen megszűnt működni, eltűntek a lapok, a könyvek, megszűnt minden.

Az nem is kérdés, hogy bizonyára megérdemeljük a mi korszakunkat érintő nagy kitörlést, reszetálást, ctrl-alt-

delete-et (hogy átvegyem az online világ terminológiáját).

Talán az is lehet, hogy jelen, utolsó lapszámunk tartalmazza azt az írást, amely ugyanúgy hat a jövő olvasójára, mint a Gilgames énrám.

De az biztos, hogy a következő, meg nem jelenő számunkban meg nem jelenő szöveg már nem fog hatni a nagy reszetálás utáni világ olvasóira...